

РЕШЕНИЕ

№ 2572

гр. София, 19.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 02.04.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Христо Минев

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **2252** по описа за **2021** година докладвано от съдия Миглена Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на [фирма]-С. с представляващ Ц.Д. Изпълнителния Директор на Изпълнителна Агенция "Медицински надзор" проц.представител гл.юрк. Р.Т. против Решение № 20024236/26.01.21г на Софийски районен съд /СРС/, НО, 110ти състав по НАХД № 9489/20г, с което е потвърдено НП № НП-13-508-33/07.04.20г на Изпълнителен Директор на Изпълнителна Агенция "Медицински одит", с което на [фирма]-С. с представляващ Ц.Д. са наложени общо 6 броя адм.наказания "имуществена санкция", всяко в размер на по 1500лв, за нарушение по чл. 86 ал.1 т.1 вр.чл. 81 ал.2 т.4 от ЗЗдр/нарушения на икономическите права на пациентите/.

В касационната жалба се сочи необоснованост и проц. и мат.незаконосъобразност на решението на СРС, като се моли за отмяната му и отмяна на НП. и за присъждане на разноски. Сочи се, че в АУАН и НП не са посочени нарушени конкретни норми от Наредбата за осъществяване правото на достъп до мед.помощ; дадената правна квалификация е по твърде обща правна норма, която не урежда конкретни правила за поведение, а е законов принцип/да се зачитат правата на пациентите/ и не може да бъде нарушена по начин, че да води до адм.нак.отговорност;в ЗЗдр липсва дефиниция

на “икономически права”; от АУАН и НП не става ясно какво конкретно нарушение е извършило ЛЗ; липсата на посочена конкретна правна квалификация на нарушението в съвкупност с неясно описаното фактически извършено деяние от ЛЗ, е довело до ограничаване правото на защита на ЛЗ и представлява съществено проц.нарушение на проц.правила /неясното обвинение винаги води до отмяна на НП/; пациентите са платили доброволно за мед.услуги, които не са безплатни, като изброяването на “допълнително поискани услуги” в чл. 24а от Наредбата не е ограничително; на пациентите може да се предоставят доп.услуги,незаплатени от НЗОК, като за тях пациентът следва да си плати-след информирано съгласие и по свободно волеизявление; през 2018г и 2019г тези доп.услуги не са се заплащали от НЗОК съгл. Действащия НРД, като ЛЗ ги е включило в ценоразписа си за доп.платени услуги; през 2020г обаче тези доп.дейности и услуги вече са включени според НРД в КП и НЗОК ги заплаща, поради което ЛЗ ги е извадило от ценоразписа си; дори да е налице нарушение, то неговата дата е датата, на която е извършено плащането, а не последващата дата на фактуриране на вече заплатеното;пациентите са плащали с банкови преводи, включващи и суми за храна, адм.услуги и др., непоети от НЗОК, като пациентът няма задължение да извършва отделни плащания за всяка отделна стока и услуга, непоета от НЗОК и платена доброволно от него.В съд.заседание касаторът се представлява от Зам.Управителя С./с юридическо образование и правоспособност/, която поддържа жалбата. Представя - Справка за извършени плащания от пациенти,хоспитализирани в ЛЗ в периода м.01-м.06.2019г и Констативен протокол от 02.12.19г за извършена проверка.

Ответникът Изпълнителния Директор на Изпълнителна Агенция ”Медицински надзор” не се явява или представлява в съд.заседание и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура излага становище за неоснователност на жалбата и моли за оставяне в сила на въззивното решение.

По силата на препращащата норма на чл. 63 ал. 1 от ЗАНН жалбата е подадена в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, при спазване изискванията на АПК относно касационното обжалване, от лице с активна процесуална легитимация, пред надлежния съд, срещу решение от категорията на чл. 63 ал.1 от ЗАНН, поради което същата е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Съгласно чл.63 ал.1, от ЗАНН първоинстанционното решение подлежи на касационно оспорване на основанията, предвидени в НПК. В чл. 348 ал.1 от НПК са изброени 3 касационни основания: нарушен е закона, допуснато е съществено нарушение на процесуалните правила или наложеното наказание е явно несправедливо. Съгласно чл.218 от АПК касационният съд обсъжда само посочените в жалбата пороци на решението, като за неговата валидност, допустимост и съответствие с материалния закон следи и служебно. От което по аргумент на противното следва, че за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила от първоинстанционния съд и за явна несправедливост на наложеното наказание Съдът ще следи, само ако са били изложени в жалбата като касационни основания.

Съдът счита решението на първоинстанционния съд за валидно, допустимо и процесуално законосъобразно, но за материално незаконосъобразно. Съображенията на К..състав за този извод са следните:

СРС е потвърдил НП, като е приел, че датата на нарушенията/всяко от шестте/ е определена правилно. В АУАН/НП датата на съставяне на фактура за извършено от

пациента плащане е посочена като дата на нарушението. В адм.преписка, вкл. в изисканите от СРС - 6 бр. ИЗ на пациентите, липсват каквито и да е други финансови документи, респ. доказателства или поне данни кога е било извършено конкретното плащане от конкретния пациент. Става ясно от доказателствата по нахд, както и от представената пред К..съд Справка за извършени плащания, че фактурите/и шестте/ са били издадени впоследствие, след извършено плащане от пациента, но не е ясно и изобщо не е бил изследван в хода на АНП въпроса кога е реално осъществено плащането от пациента/и то не плащането на всички използвани допълнителни стоки и услуги по фактурата, а заплащането на конкретните административни и финансови услуги, за които е наложено наказание/. Съгл. съд.практика издаването на фактура само по себе си не доказва плащане, като датата на фактурата и датата на реалното плащане не е задължително да съвпадат.Икономическите права на пациента биха били увредени с факта на реално плащане на суми, а не с факта на издаване на фактура. Следователно, неправилно СРС е потвърдил НП с аргумент-правилно определени дати на шестте нарушения, като изобщо липсват данни, от които да може да се определи правилно датата на нарушението/датата на плащането/. Освен това от АУАН/с който се повдига обвинението/ и от НП така и не става ясно какви точно административни и финансови услуги/от посочените в ценоразписа на ЛЗ/ е ползвал всеки един от шестимата пациенти, за които има издадена фактура и за които е наложено наказанието/всяко от шестте наказания/. Налице са пороци в АУАН/НП, които от една страна са ограничили правото на защита на наказаното лице, а от друга страна водят до невъзможност да се извърши преценка за законосъобразност на НП от съда.

За пълнота на изложението,по възраженията на касатора К..състав ще посочи, че: съгл. съд.практика, вкл. на АССГ, макар нормата на чл. 86 ал.1 т.1 от ЗЗдр да е обща, на регламентираните с нея права на пациентите съответстват задължения на лечебните заведения и лицата, предоставящи мед.услуги. Тази норма може да бъде нарушена от ЛЗ, като нарушаването ѝ води до адм.нак.отговорност. Следователно тя представлява правилната правна квалификация на посочените в АУАН/НП 6 бр. нарушения, като изрично в АУАН/НП се прави препратка и към чл. 2 ал.3 и чл. 24а от Наредбата за осъществяване правото на достъп до мед.помощ. Правната квалификация е правилна, дружеството е разбрало точно в какво е обвинено /че иска и приема плащане от пациенти, по своя ценоразпис за доп.услуги, за предоставяне на адм. и финансови услуги/в случая не става ясно какви точно са били предоставени на всеки от шестимата пациенти, които не са сред изброените в чл. 24а от Наредбата//. НП обаче е незаконосъобразно, поради неправилно определени дати на нарушенията, пълната липса на данни относно датите на нарушенията, липса на описание на фин. и адм.услуги, които са били предоставени и респ. платени от десетимата пациенти. Решението на СРС е мат.незаконосъобразно и следва да се отмени, като К..състав ще се произнесе по същество и ще отмени и НП като незаконосъобразно/по изложените по-горе доводи/.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2 от АПК Административен съд София – град, XIII-и касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 20024236/26.01.21г на Софийски районен съд /СРС/, НО, 110ти

състав по НАХД № 9489/20г,

И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВИ:

ОТМЕНЯ НП № НП-13-508-33/07.04.20г на Изпълнителен Директор на Изпълнителна Агенция “Медицински одит” .

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: